Romaşcu, Vasilaşcu, Vidraşcu[1], — unele curat slave (ca *Bilaşco*, „Albuţ“, *Glăvaşco*, „Căpăţînă“) sau cu bază onomastică slavă (*Iuraşco*, „Gheorghiţă: Iurii“, *Ivaşcu* „Ivănuţ, Ivanco“, *Paşco*, „Păvălucă)“, iar altele obişnuite scurtări româneşti (*Raşcu*, din *Grigoraşcu*, sau *Toderaşcu*), ori derivate din apelative rom. întrebuinţate ca nume de persoane (*Lup-aşcu*, *Vidr-aşcu*). — *Cheraşcu* are şi variante: *Chiraşcu*. (cf. *Chiru*), *Onaşco* e evident = *Ionaşcu* (cf. *On* = Ion), *Nanaşcu* se explică din *Nan* (Anania, sau Naum), iar *Romaşco* explică pe *Romăşcan* „locuitor din *Roman*“. — Pe *Amaraşcu* îl culegem ca nume de fam., din *Anuariul Univ. din Iaşi*, pe 1924—25, p. 64.

V. Bogrea

2.

Din onomastica folklorică.

Drumul Tabanului.

Balada „Marcu“ din colecţia Pamfile (p. 42) vorbeşte de „drumul Ţarigradului, Pe drumul *Tabanului*“.

Acest *Taban*, pe care nu l-am putut identifică altădată (v. *DR.*, II, 406, n. 3), pentru că Marele Dicţionar Geografic nu-l dă, putem precizà acum (după Generalul Al. Averescu, *Operaţiile de la Flămânda*, p. 64) că e localitate situată pe Dunăre, la vreo 14 Km. din sus de Flămânda[2].

Podul de la Tingrele.

Se pomeneşte într'o colindă putneană din colecţia Baronzi (ed. Iorga, p. 26).

Dacă e vorba de „un pod pistă Marea“, ca'n *Iana Sânziana* din col. Giuglea—Vâlsan (p. 225), acel *Tingrèle* ar puteà fi v.-ung. *tengerelv*, *tengerelü* 'transmarinus'.

Munţii Crinului.

Poezia populară cântă adesea:

Tot la munţii *Crinului*,
Tot la fagul Miului ..., —

---

1 La Ghibănescu, *Sur. şi izv.* V, 354: *Gidraşco*. — Cf. la acelaşi (*Ispis. şi Zapise*, III[1], 245) *Chiemaşco*.

2 Cf. şi *Tabanovţi*, sat din provincia Kossovo (Vivien de St. Martin, *Dict. de Géogr. générale*, ad loc.).

BDD-A14736 © 1924-1926 Editura Institutului de Arte Grafice „Ardealul“
Provided by Diacronia.ro & www.dacoromanica.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:01 UTC)

ca în balada „Ştefan-Vodă şi Miul“ din *Revista critică-literară*, III (1895), p. 184.

Alte variante au: *Crimului*, — ceea ce ar face să se creadă că e vorba de *Crâm* (Crimeia), — pe când, de fapt, e vorba de nişte munţi acoperiţi cu *crină*, sau pădure de *crin* (specie de arin, pentru care v. Panţu, *ad loc.*).

Trebue să adăugim, totuşi, că, adesea, „Munţii Crinului“ se pomenesc la un loc cu „ai Rozmalinului“ (Rusalinului, Rusalimului, etc.) şi că în culegerea de *Poveşti alese* a d-lui N. Mateescu (I, Vălenii-de-Munte, 1910, p. 106) se cuprinde şi „Povestea din *floarea crinului* şi a rosmalinului“.

Muntele **Hiriului.**

Intr'o variantă a basmului „Făt-Frumos şi Fata lui Roşu-Imparat“ din colecţia Fundescu (ed. IV, p. 35), Jumătate-de-om, iscodit de fată, după sfatul lui Făt-Frumos, „unde-i stă puterea“, îi răspunde, că în muntele *Hiriului* este un lac cu lapte dulce, şi acolo este un *porc*, şi în porc este un iepure, şi în iepure un cocoş, şi în cocoş sânt trei gândaci, şi în gândacii aceia îi stă puterea...“, — ceea ce, aflând Făt-Frumos, „încalecă şi pleacă la satul unde se află muntele *Hiriului*“ şi, cu tot avertismentul popii, la care se tocmise cioban, merge cu oile tocmai în acel munte, provoacă pe adversar la duel, strigându-i: „vino, *porcule*, să ne batem!“ şi, „după o luptă înverşunată“, îl răpune, îl spintecă şi pleacă cu gândacii din el acasă...

Din toate acestea, însă, noi vom conchide că numele muntelui nu e decât genetivul ngr. *χοιρίον, -ου = χοῖρος, -ου, „porc“ — şi că originalul basmului însuşi e, foarte probabil, grecesc.

V. Bogrea.

3.

Din sinonimica „Dracului“.

Bèstrega.

'Naiba: „Du-te la *bestrega!*“ (Mehadia, j. Caraş-Severin)' (*Comoara Satelor*, I [1923], 143).

E bulg. *beztraga* „fără urmă“, care apare la Românii din Macedonia subt forma adverbială *bestraga* 'à travers les champs'

BDD-A14736 © 1924-1926 Editura Institutului de Arte Grafice „Ardealul“
Provided by Diacronia.ro & www.dacoromanica.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:01 UTC)